

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 512. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm14645/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

jeg har sagt noget. De nok finder værdt at tænke paa, men dog ikke kan finde Dem i, saa maa jeg dog frivillig underkaste mig saa mange saadanne Examinatorier, som De finder for godt, fordi hvad jeg derved kan tabe er saa ubetydeligt imod, hvad De kan vinde, at det slet ikke maa komme i Betragtning; og hvad Formen angaar, da faar vi hjælpes ad, til vi hitter paa en, som buer os; thi alt hvad jeg véd derom, er det, at denne Form, hvorunder jeg staar og fører Ordet alene en Times Tid eller halvanden, kan være behagelig nok for mig, saa længe jeg har noget at sige, og De gider hert paa mig; men den er dog i Grunden stiv og halv død, saa naar den skal tjene det levende Oplysnings-Væsen, maa den i det mindste afveksle med en friere Form, hvorunder ogsaa De kan faa et Ord indført, og hvorigjennem en bedre Skole-Form efterhaanden kan udvikle sig.

Herpaa prøvede, skjönt uden Held, alt for over en Menneske-Alder [siden] min berømte Frænde Henrik Steffens, hvis Navn jeg nødvendig maa nævne, i det jeg bestiger Katedret, da jeg, uden at have hørt hans Forelæsninger i Ungdommen, vist aldrig var kommen til at aabne mine; og det store Gavn, jeg høstede af hans Tiltale, der vel faldt mig saare mørk og syntes mig urimelig, men tiltalte mig dog lyslevende, det skulde troste mig, hvis det nu ogsaa mislykkedes mig at fremkalde en ordentlig Vexel-Virkning. Men des trostligere vil jeg dog prøve derpaa, og saa meget baade har Tiderne forandret sig og er Historien tilgængeligere end den spekulative Filosofi, at hvad fordem brast, kan uden Mirakler bære nu. — Og hermed være da under gode Varster det fri Forhold mellem Dem, mine Herrer! og mig indledt til fælles Fornejelse og til saa meget Gavn, som vi fik baade Lyst og Kraft til at stifte!

2.

(Aandel Udcast til første Forelæsning.)

Mine Herrer!

Det er Skik paa dette Stæde, at hvem der først bestiger det, ligesom standser paa Dørtærsklen og aflægger saa at sige sin katedralske Tros-Bekjendelse, eller sin

